

Fråga: Får ett barn i Nepal, landet som undertecknad barnkonventioner och MR konventionerna, välja att arbeta i sexhandeln om hon själv vill?

De åsikter som uttrycks i denna artikel är baserade på förstahandsintervjuer med barn och mycket unga kvinnor i Kathmandus lyxigt glittrande träsk för sexhandel. Flickorna, alla barn under 18 år intervjuades under mitt besök, våren 2009, på NGO Maiti Nepal en samarbetsorganisation till vår samarbetspartner NGO STOP i Delhi. Även denna NGO arbetar över hela landet för att befria barn under 18 år ur människohandel och trafficking.

Följande frågor var värda att undersöka för att ta reda på varför sexhandeln mellan barn och kunder kan pågå i så stor omfattning: Är det verkligen under tvång dessa barn uppfyller sitt dagliga arbete? Är det för att deras föräldrar inte kan ge dem trygghet och utbildning, eftersom de ofta endast ha ensamstående förälder? Har de kanske många syskon, och är det verkligen så dåligt ställt att deras familjer endast har råd att äta en måltid i slutet av dagen? Eller är det kanske tvärtom, att barnen är fascinerade och bländade av huvudstadens fashionabla lyx och möjligheter till snabba pengar, eller lockas de in i sexhandeln av sina vänner, syskon eller andra barn som redan jobbar på dansrestauranger barer och massageinstitut?

Kathmandu, en gång i tiden kallad "templens och gudarnas stad" omskrivs numera som "Sin City" eller "andra Bangkok". Staden har utvecklats till ett centrum för brottslighet, bedrägeri, socialt hyckleri, och konspiration som på alla möjliga sätt lockar unga flickor från 10-12 år uppåt att välja världens äldsta yrke.

Alla intervjuade barn ger mig samma svar, på min fråga om myndigheterna och polisen inte försöker stoppa denna illegala handel med barnkroppar: Polisen stänger ibland några av dansrestaurangerna, salongerna och massageinstitutet men efter tämligen kort tid öppnar dessa på nytt kanske på nästa tvärgata istället. - Ett evigt pågående kretslopp.

När jag frågade barnen, somliga bara i 10-14 årsåldern varför de valde det här yrket gav varje flicka samma mekaniska svar: "förpliktelse". På mina följdfrågor: "Kan du inte tjäna ditt uppehälle genom att göra ett annat mer hederligt jobb - och - väljer många flickor du känner att livnära sig på samma sätt - svarar de flesta att detta är enda sättet till enkla och snabba pengar för dem.

En ung flicka, kanske 15, år som arbetar på ett massageinstitut, där hon ger manliga kunder "full service" tjänar omkring 20,000 - 30.000 rupier, motsvarande 1800 kr, samma summa en kvalificerad läkare tjänar per månad. När jag frågade henne vad hon gör med så mycket pengar, säger hon, att hon försörjer sina tre barn, betalar hyra, mat och andra nödvändiga kostnader, men nämner inte kostnaderna för alkohol, droger, att festa, att köpa dyra kläder och för restaurangbesök på Kathmandus inneställen.

Det flesta av flickorna som arbetar på massageinstitutet, barer och dansrestauranger verkar vara mycket fascinerade av mode och livsstil. De följer ivrigt varje ny trend som kommer till storstaden och allt som har samband med denna. "På vilket inneställe ska man nu visat upp sig på klädd i fashionabla shorts, jeans eller senaste modekläder, högklackade skor och med stylat hår"?

När vi i vår västerländska sinnesvärld talar om människohandel och trafficking, speciellt när det gäller barn under 18 år, som säljs till bordeller, så är dessa i våra ögon oskyldiga offer. Endast få av dessa kan fly på egen hand, somliga kan räddas av frivilligorganisationer som Maiti Nepal eller STOP/Delhi men många är fortfarande inlåsta, under vidriga förhållande i bordeller i andra länder i världen.

Vid ett av mina besök med personal från NGO STOP på en bordell på GB Road i Delhi, fann vi åtminstone ett dussin flickor hopkrupen i ett litet, stinkande, kvävande utrymme. Platsen liknade en svinstia. Det fanns mer än 20 små flickor bland de 30 prostituerade på bordellen. De minderåriga såg inte ut att vara mer än 14 år, men de sa att de var 20 år gamla.

Men vad som händer här i Kathmandu är någonting annat. Inom den interna människohandeln övertalas barnen ofta av sin egen släkt eller systrar att frivilligt delta i verksamheten, och massagesalongerna drivs av människor från flickornas hembyar. När de lockas till metropolen, får smaka på lyx och lättförtjänta pengar, så tenderar många av barnen återvända till salongerna även när de blivit räddade och fritagna.

Jag ställer mig frågan: Innebär detta att ett barn under 18 år, boende i sitt eget land som undertecknad barnkonventioner och MR konventioner kan välja att utnyttjas om hon själv vill?

Flera av organisationens läkare som undersöker flickorna efter en fritagning berättade för mig av extrema fall av PID, inflammation i bäckenet och hiv. Detta innebär att verksamheten inte bara handlar om exploatering av barn, utan att den innebär även en stor hälsorisk för dessa. För närvarande "njuter" barnen av livet i "Sin City", men för många är det redan för sent att inse, att det ändå finns alternativ.